

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-157 66 47-09

Tel: 011-88.15.52
Webstek: www.codip.be

E-mail: Codip@skynet.be
www.sabrashatila.web-log.nl

Inhoud

0. Editoriaal
1. Tragedie in Gaza door economische blokkade
2. Het EU-Associatieakkoord en de mensenrechten
3. "Honoreer onrechtmatig gedrag Israël niet"
4. Vlaanderen afzijdig bij Israelische bezetting van Palestina
5. "Onze politici en generaals spreken al vrijelijk over de onvermijdelijke aanval op Iran"
6. CODIP ACTIEF

Beste Vrienden van Palestina,

Wanneer deze CODIP-pers u bereikt, is er een staakt-het-vuren tussen Israël en HAMAS. Met de eerste details van het bijbehorende akkoord in de hand, waarschuwen we alvast voor al te grote euforie. Slechts twee grensovergangen zullen opnieuw geopend worden (Sufa en Karni). Voor de belangrijke grensovergang Rafah/Egypte is er voorlopig enkel een vage belofte op 'gesprekken'. Aangezien Israël alle grensovergangen controleert, kan het minste incident daar leiden tot een nieuwe afsluiting v/d Gazastrook. Of er écht een einde komt aan de blokkade v/d Gazastrook, is dus verre van zeker. Wél positief is de gevangenenruil in het akkoord, die vermoedelijk zal leiden tot de vrijlating van enkele honderden Palestijnse gevangenen en de Israëlische soldaat Shalit.

Verontrustender nieuws is er van het Iraanse front: Op 2 juni 2008 vond een grootse militaire oefening plaats in het oosten van de Middellandse Zee, waarbij méér dan 100 Israëlische gevechtsvliegtuigen betrokken waren. Tankvliegtuigen en reddingshelikopters vlogen daarbij 1.500 km ver, wat exact de afstand is tussen Israël en de Iraanse kerninstallaties in Natanz. Wie veronderstelde dat een aanval op de Iraanse kerninstallaties een optie was die enkel voorzichtig overwogen werd, weze dus gewaarschuwd.

Of de Amerikaanse presidentsverkiezingen een man aan de macht zullen brengen, met een kritischer instelling t.o.v. Israël, is twijfelachtig. Onder druk van machtige lobbygroepen, kijken Amerikaanse presidentskandidaten wel uit vooraleer zich echt kritisch op te stellen t.o.v. Israël. Door vriend en vijand beschouwd als de meest invloedrijke van deze pro-Israël lobbygroepen in de VS, is AIPAC (*American Israel Public Affairs Committee*). In 2003 stelde Howard Kohr, één van AIPAC's directeurs: "Eén van AIPAC's successen van het voorbije jaar was het stilzwijgende lobbywerk in het parlement om het akkoord te laten gaan met het gebruik van geweld tegen Irak." Met zulke uitspraken of 'verwezenlijkingen' is het geen geruststellende zaak dat AIPAC momenteel één van de grootste pleitbezorgers is geworden van een aanval op Iran. Dat zelfs de gematigde presidentskandidaat Barack Obama zich recent liet verleiden tot een uitspraak als "De vlammen van het extremisme tieren welig in Iran", is daarbij een teken aan de wand.

"Verdedigers van Israël zijn in werkelijkheid verdedigers van zijn morele degeneratie en waarschijnlijk uiteindelijke vernietiging"

Noam Chomsky (joods Amerikaanse professor)

Vlak voor het uitbrengen van deze CODIP-pers vernemen wij dat de EU het Associatieakkoord met Israël zal opwaarderen. Gezien de onrustwekkende evoluties hierboven beschreven, lijkt dit ons

niet de juiste aanpak om Israël te
overtuigen zijn politiek bij te stu-
ren.

De CODIP

ploeg.

1. Tragedie in Gaza door economische blokkade

Door de blokkade van de Gazastrook is de humanitaire situatie in deze smalle strook dramatisch achteruit gegaan. Hieronder getuigen enkele inwoners over hun dagelijkse ervaringen.

Rami Almeghari schrijft vanuit de bezette Gazastrook, *Live from Palestine*, 4 juni 2008.

“Kan jij je voorstellen dat, als één van mijn kinderen mij een shekel (0,20 euro) vraagt, ik hem die niet kan bezorgen?” Om die reden verstopt ik mij voor mijn kinderen van ’s morgens tot ’s avonds.

Naser al-Batran is een 41 jaar oude vader met vijf kinderen die leeft in de centrale Gazastrook. Hij werkte in een weeffabriek tot het ogenblik dat hij zonder job viel nadat Israël in juni 2007 de Gazastrook volledig afgegrensd had voor handel en doorgang. De reeds moeilijke economische situatie, ontstaan doordat Israël zijn grenzen sloot voor Palestijnse arbeiders, verergerde nog. “Het leven werd ellendig, extreem ellendig,” zei hij.

De verlamme economische blokkade van de Gazastrook kleurt hier alle aspecten van het leven. Volgens het door Hamas bestuurde Palestijnse Ministerie van Volksgezondheid, lijdt 70 % van de 1,5 miljoen inwoners aan bloedarmoede, 44 % van de zwangere vrouwen inbegrepen. Ondervoeding onder Palestijnse kinderen steeg eveneens de voorbije 11 maanden en treft, in de Gazastrook, meer dan 10 procent van de kinderen onder de leeftijd van 18 jaar, volgens Ard al-Insan, een gezondheidsorganisatie in Gaza-stad. Een recent onderzoek verricht door Ard al-Insan maakte duidelijk dat zo’n 10,4 procent van de huishoudens in Gaza-stad en in het noorden en het zuiden van de Gazastrook te lijden heeft onder chronische ondervoeding. Groeiachterstand en een laag geboortegewicht heeft daar ook invloed op de kinderen. .

”De onmogelijkheid van de meerderheid van Palestijnse gezinnen om basisvoeding te kopen verhoogde de ernst van dit gezondheidsprobleem,” verklaarde Dr. Adnan Abdel Aziz al-Wahadi, hoofd van de gezondheidseenheid van Ard al-Insan. “In vergelijking met het verleden zijn gedurende de voorbije 11 maanden de aanvragen voor gezondheids- en voedselhulp vermeerderd. Uit een onderzoek in 2003 bleek dat voor dat jaar slechts 3,4 procent ondervoeding werd vastgesteld bij de gezinnen,” verklaarde Dr. al-Wahadi.

Een groot aantal gezinnen in de Gazastrook kan zich momenteel niet veroorloven noodzakelijke voedingsproducten aan te schaffen. De Israëlische bezetting en het gemeenschappelijk straffen van de bevolking in de Gazastrook, nadat de democratisch-verkozen Hamas-regering er een jaar geleden de macht overnam, worden gekenmerkt door talrijke beperkingen op de import van voedsel en brandstof. De situatie betekent voor de Palestijnen in Gaza dat ze in de onmogelijkheid verkeren om vroegere zaken aan te schaffen. Mohammed Mohareb, een visverkoper op de markt van het vluchtelingenkamp van Nuseirat, klaagt dat de inwoners onmogelijk nog vis kunnen kopen.

”Voor deze omstandigheden zich voordeden zou ik 100 dozen vis aankopen, maar nu zal ik er slechts 20 aankopen en dan nog kan ik niet steeds alle vis verkopen. Momenteel verlies ik meer dan ik kan verdienen,” zegt hij. Nour al-Din Abu-Saqer, een fruitverkoper, staat niets te doen in zijn stand op de markt in het vluchtelingenkamp van Maghazi in de centrale Gazastrook en zegt treurig : “Tijdens de voorbije paar maanden waren de mensen minder geneigd om fruit te kopen. De voorbije 11 maanden hebben we minder fruit dan gewoonlijk verkocht.” “We verkopen enkel fruit tijdens de eerste week van elke maand als de regering de werknemers hun salaris betaalt. Tijdens de rest van de maand worden vele goederen slecht door de slabakkende verkoop. De prijzen zijn boven de koopkracht van de mensen, in het bijzonder voor diegenen zonder werk” legt hij uit.

Het 'Wereld Voedsel Programma' verklaart dat 80 procent van de huishoudens in de Gazastrook afhankelijk is van internationale voedselhulp, terwijl de werkloosheidsgraad meer dan 80 procent bedraagt. Meer dan 95 procent van Gaza’s industriële sector, waaronder textiel, conservenfabrieken, weeffabrieken en metaalwerkplaatsen beëindigden hun activiteiten wat resulteerde in 32.000 arbeiders zonder job. Vorige maand beperkte Israël verder de scheepsladingen diesel, gas voor kookfornuizen, en voedsel voor de Gazastrook, waardoor de erbarmelijke levensomstandigheden zodanig werden ver-

ergerd dat vele automobilisten gedwongen werden om tafelolie in plaats van diesel te gebruiken om hun voertuigen te laten rijden. "Wij zijn een gemeenschap zonder natuurlijke bronnen; de enige bron die we hebben is de menselijke. Tenzij er voldoende voedsel en gezondheid is, hoe kunnen wij ons ontwikkelen tot een natie?" vraagt Dr. al-Wahadi zich af. Op dit ogenblik blijft deze vraag onbeantwoord.

Rami Almeghari levert momenteel bijdragen aan diverse mediabronnen zoals Palestine Chronicle, IMEMC, The Electronic Intifada en Free Speech Radio News. Rami is eveneens een ervaren vertaler Engels en hoofdredacteur van een internationaal perscentrum in Gaza, Palestinian Information Service. Hij is bereikbaar via rami.almeghari@hotmail.com.

Bron: <http://electronicintifada.net/v2/article9588.shtml>

Waarom zoekt men leven op verre planeten als miljoenen mensen op aarde nog geen leven hebben?

Uit Gaza, met liefde

11 juni 2008. Vandaag ben ik zo gelukkig. Ik voelde dat ik de hele wereld in mijn handen droeg, toen ik erin slaagde om mijn auto te vullen met 10 liter petroleum!!! Lieve hemel, hoe zijn onze doelen zo beperkt om te voldoen aan een basisbehoefte in deze moderne wereld, wetende dat ik mijn auto niet vulde sinds 6 april 2008. Zo, je kan mijn kinderlijk geluk voorstellen, maar mijn volgend probleem volgt weldra. Wat zal ik doen met dit fortuin aan benzine? Zal ik naar mijn zus gaan in Khan Yunis? Oh, dat is te ver (22 km) en ik verspil petroleum. Zal ik naar New Horizon centrum gaan in Nussierat? Jabalia? Assria centrum? Het al-Awda ziekenhuis? Het Rode Kruis in Gaza?

Uiteindelijk besliste ik om mijn auto niet te gebruiken, en deze te houden voor noodgevallen. En ik ging verder wandelen naar het Rode Kruis, met mijn masker op het gezicht zodat ik de stank van kookolie niet rook die zich vult in de straten van Gaza deze dagen... Terug in mijn appartement. Wandelen is een leuke zaak, maar niet op een hete zomerdag!

Ik heb geen kookgas voor mijn flat en ik weet niet hoe lang het gaat duren voor ik erin slaag om een fles gas te vinden. Ik heb gelukkig een elektrisch kooktoestel! Ik keerde naar huis om te ontdekken dat er geen elektriciteit was. In het donker, verveeld, heet, vermoeid, gefrustreerd, beslis ik om de kaarsen niet te branden en vroeg te gaan slapen. En hopen dat ik zalige dromen mag hebben en geen nachtmerries. Hoe kan ik trouwens leuke dromen hebben als alle omstandigheden uitwijzen dat ik ze niet zal hebben?!

Bron: Blog van Dr. Mona El-Farra - <http://fromgaza.blogspot.com/>

2. Het EU-Associatieakkoord en de mensenrechten

De Europese Unie verklaarde zich op 16 juni 2008 akkoord om de relaties met Israël op te waarderen. Die bereidheid hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van de EU in Luxemburg op papier gezet.

In 1995 sloot de Europese Unie (EU) een handelsakkoord met Israël. Het vormt de basis voor de politieke relaties tussen de EU en Israël. Dit handelsakkoord (het Associatieakkoord), dat er kwam onder invloed van de zionistische lobby, is een overeenkomst die Israël voordelen geeft bij de uitvoer van goederen naar Europa. Sinds jaar en dag misbruikt Israël dit akkoord om producten uit de joodse ne-

derzettingen, in de bezette Palestijnse gebieden, in te voeren in de EU. Alhoewel dit illegaal is volgens het Associatieakkoord, laat de EU begaan. Deze schendt daarmee haar eigen principes.

Externe akkoorden van de EU, zoals de Associatieakkoorden, bevatten een mensenrechtenclausule. In de praktijk blijkt Israël het met deze clausule niet te nauw te nemen en blijft het de illegale nederzettingen in bezet gebied uitbreiden, de mensenrechten schenden door de bewegingsvrijheid van de Palestijnse bevolking in te perken, door mensen zonder aanklacht soms jarenlang op te sluiten, enz. Een recent voorbeeld van Israël's illegaal nederzettingenbeleid is dat Israël 1.300 nieuwe woningen gaat bouwen in het sinds 1967 geannexeerde Oost-Jeruzalem. In de komende tien jaar wil het gemeentebestuur van Jeruzalem 40.000 nieuwe woningen bouwen, waarvan een onbekend aantal in Oost-Jeruzalem.

De EU heeft juridisch het recht het akkoord of delen ervan op te zeggen, indien Israël niet voldoet aan humanitaire verplichtingen in het akkoord. Van een inhoudswijziging of beperking van de samenwerkingsprogramma's, het uitstellen van bilaterale contacten op hoog niveau of handelsembargo's wil de Raad van Ministers echter niet horen. In plaats daarvan verkiest de EU de ogen te sluiten voor de Israelische schendingen van het Associatieakkoord en de bestaande samenwerkingsakkoorden verder uit te breiden, wat o.a. blijkt uit het akkoord van 16 juni

Totaal anders is de EU politiek tegenover de Palestijnse regering. Ondanks de democratisch verlopen verkiezingen in januari 2006, gewonnen door de Hamaspartij, verbraken de Verenigde Staten en de EU alle banden met de door Hamas gevormde regering. De EU en het Kwartet keken gewoon toe hoe er zich een humanitaire ramp voltrok in de Gazastrook. Dit is extra cynisch aangezien juist de VS en de EU op deze verkiezingen hadden aangedrongen.

Dramatisch is ook dat de extreme armoede, hongersnood en de humanitaire ramp in de bezette gebieden een rechtstreeks gevolg is van de door Israël ingestelde beperkingen en de blokkade van de Gazastrook. Deze blokkade is volgens de Wereldbank de onmiddellijke oorzaak voor het feit dat 95 % van de industriële activiteiten er opgeschort zijn. Maar liefst 80 % van de Gazanen is vandaag afhankelijk van humanitaire hulp. Op de Westelijke Jordaanoever is de situatie niet veel beter: vooral ten gevolge van de beperking van de bewegingsvrijheid door Israël leeft 67 % er in armoede. De Wereldbank stelt dan ook dat financiële hulp van donoren en Palestijnse financiële en andere hervormingen weinig resultaat zullen boeken, als ze niet gepaard gaan met veranderingen in het Israëlijs beleid.

De EU is niet alleen de grootste handelspartner van Israël, maar bovendien de grootste donor van de Palestijnse Autoriteit. 33 % van Israël's uitvoer gaat naar de EU en 40 % van zijn import komt uit de 27 lidstaten. Het totale volume van bilaterale handel (exclusief diamanten) bedraagt ruim 15 miljoen euro (2004). De EU maakt echter geen gebruik van deze belangrijke economische banden om politieke druk uit te oefenen op Israël.

Bevoorrecht leverancier en NAVO-partner

Terwijl de media zich druk maakten over het toekomstige lidmaatschap van Oekraïne en Georgië tot de NAVO, bezocht deze laatste Israël. Op 31 maart 2008 had een gemeenschappelijke training plaats voor de kust van Haifa. Drie van de zes NAVO-fregatten en twee Israëlische schepen, uitgerust met raketten, namen deel aan de oefening. Op de andere NAVO-boten werd aan Israël getoond welke mogelijkheden ze hebben bij een conflict in het Midden-Oosten. Het IDF (Israëlijs leger) heeft intussen een verbindingsofficier in het NAVO-hoofdkwartier in Napels en Israël werd bevoorrechte leverancier voor goederen en diensten aan de NAVO. Israël hield begin april ook de grootste legeroefeningen sinds haar ontstaan.

Drie jaar geleden begon Israël oefeningen in NAVO-verband. Samen met 13 andere NAVO-landen deed het toen vlucht- en reddingsacties met duikboten voor de Italiaanse kust. In 2002 besloot de NAVO dat de organisatie waar ook ter wereld kan optreden en dus niet enkel op haar grondgebied. Militair tussenkomen, waar ook ter wereld, wordt officieel één van haar kerntaken. Tegen landen die atoomwapens of andere massavernietigingswapens dreigen te ontwikkelen, zou de NAVO volgens een intern pamflet een "pre-emptive nuclear attack" moeten kunnen uitvoeren. Zonder toestemming van de VN of obstructie door de EU.

3. “Honoreer onrechtmatig gedrag Israël niet”

Op 12 juni 2008 publiceerde de Volkskrant een opiniestuk van Dries van Agt, voormalige minister-president, Frans Andriessen, oud-minister van Financiën en Hans van den Broek, oud-minister van Buitenlandse Zaken. Onder de kop *Honoreer onrechtmatig gedrag Israël niet* schreven deze drie politici aan de huidige minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen onder andere dit:

“De EU staat... op het punt de betrekkingen met Israël significant uit te breiden met name op economisch, wetenschappelijk en cultureel terrein. Hierdoor krijgt Israël aanmerkelijke voordelen erbij, bovenop de omvangrijke voordelen die Israël al in het verleden zijn toegekend. Wij vragen ons af welke voorwaarden aan deze nieuwe voordelen verbonden zijn. Het EU-Israël Actieplan, in 2004 tot stand gekomen onder Nederlands EU-voorzitterschap, bepaalde dat vooruitgang in de relatie afhankelijk zou zijn van de mate van eerbiediging van gedeelde waarden, waartoe ook de mensenrechten behoren. In de EU-voortgangsrapportage over Israël, een document dat u onlangs naar de Tweede Kamer stuurde, wordt echter geconstateerd dat in de dialoog met Israël ‘weinig concrete vooruitgang’ geboekt kon worden met betrekking tot belangrijke mensenrechtenkwesties. Hoe kan het dan toch dat, met uw volle steun, weer additionele voordelen aan Israël gaan worden gegeven, zonder dat daar aanwijsbare resultaten in Israël's mensenrechtenbeleid tegenover staan? In uw mensenrechtennota *Naar een menswaardig bestaan* van november 2007 hebt u belangrijke conclusies getrokken. ‘Juist nu’, schreef u ‘moeten we een extra inspanning leveren om te zorgen dat mensenrechten bovenaan de politieke agenda blijven staan. Juist nu moeten we er extra goed op toezien dat het niet bij mooie voornemens blijft, maar dat woorden daadwerkelijk worden omgezet in daden.’”

* Link: http://www.henriveldhuis.nl/LocalFiles/Israel_Palestijnen/Agt_Andriessen_Broek_Israel_VOK-20080612-01012004.pdf

Een moedige man/vrouw gezocht: Waar is de Belgische Dries van Agt?

Wist je dat... ?

Israël op 16 mei 2008 een kippenboerderij in de Gazastrook vernielde, waarbij 40.000 kippen werden gedood. Israël vernielt systematisch alle landbouwgronden- en bedrijven nabij de grens. Ook een cementfabriek nabij de doorgang Sofa werd vernield. 40 arbeiders zitten nu zonder job.

Bron: <http://www.reliefweb.int/rw/rwb.nsf/db900SID/SHIG-7F2J6C?OpenDocument>

Israël op de Westelijke Jordaanoever 608 versperringen en hindernissen controleert om de mobiliteit van de Palestijnen te bemoeilijken. Dat blijkt uit een rapport v/d VN in de Palestijnse gebieden. De verhoging wordt verklaard door de bouw van 144 nieuwe hindernissen, ondanks het opheffen van 104 andere.

Bron: <http://www.demorgen.be/dm/nl/983/Nieuws/article/detail/287395/2008/05/23/608-Israëlische-versperringen-belemmeren-Palestijnen.dhtml>

De Vakbond van Universiteiten en Hogescholen (UCU), de grootste vakbond in het Verenigd Koninkrijk voor professoren en leerkrachten met enorme meerderheid een motie goedkeurde die vakbondsleden oproept een boycot te overwegen tegen Israëlische universiteiten.

Bron: <http://www.imemc.org/article/55191>

Het Israëlische leger de voorbije weken twee weeshuizen, drie scholen en diverse kantoren van de Islamic Charitable Society gesloten heeft die 7.000 kinderen hielpen. Eerder werd een warenhuis van deze organisatie in Hebron in beslag genomen samen met voedsel, kleding, schoolmateriaal en autobussen. Ook een nieuw weeshuis en school voor 1.200 meisjes, dat in september zou opengaan, blijft dicht op Israëlisch bevel. Het Israëlische leger dreigt ermee 14 scholen en weeshuizen in het district Hebron te sluiten.

Bronnen: <http://www.kristelsweblog.web-log.nl> - <http://www.imemc.org>

Dat reeds 200 Palestijnen stierven doordat Israël hen niet toeliet de bezette Gazastrook voor een medische behandeling te verlaten. Sinds de Annapolis-vredesconferentie op 27 november 2007 tot 12 juni 2008 heeft Israël al 505 Palestijnen gedood volgens het persbureau AFP. Bronnen: <http://english.wafa.ps> - <http://uk.news.yahoo.com/afp/20080611/twl-mideast-conflict-gaza-3cd7efd.html>

Dat er elk jaar 50.000 abortussen worden uitgevoerd in Israël. De meeste van deze abortussen zou men kunnen voorkomen als de Israëlische regering een minimum aan sociale en financiële steun geeft aan deze vrouwen. Bron: <http://www.friendsofefrat.org>

Tussen 50 en 60 miljoen liter ongezuiverd afvalwater dagelijks van de Gazastrook in de Middellandse Zee stroomt door Israëlische brandstofbeperkingen, aldus een VN-rapport.

Bron: http://www.ochaopt.org/documents/Gaza_Situation_Report_2008_April.pdf

4. Vlaanderen afzijdig bij Israëlische bezetting van Palestina

De Vlaamse Gemeenschap heeft een beperkte internationale bevoegdheid. Ze droomt van defederalisering om een eigen rol te spelen in de internationale politiek. Maar heeft ze ook het lef om die verantwoordelijkheid te dragen? De commissie buitenlandse beleid wakte dinsdag niet die indruk.

De situatie in Gaza kwam zo schrijnend in het nieuws dat velen riepen om een politieke reactie. Vlaams parlements lid Eloi Glorieux van GROEN! schreef een resolutie 'betreffende het stoppen van geweld tegen burgers in Gaza'.

Hij diende ze samen met Rudi Daems, Vera Dua, Jef Tavernier en Jos Stassen in bij de commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme. Omdat hij niet wou terechtkomen in een eindeloze politieke discussie ten gronde, koos hij bewust voor een resolutie die enkel gericht was op de huidige noodsituatie in Gaza.

De ontwerpresolutie vraagt aan de Vlaamse regering verschillende engagementen:

- Het geweld aan beide zijden publiek veroordelen.
- Bij Israël aandringen om de bezetting te beëindigen of minstens als bezettende macht haar verantwoordelijkheid te nemen voor het welzijn van de bevolking, overeenkomstig het internationaal recht.
- De Belgische overheid oproepen om positie te nemen in de VN-veiligheidsraad.
- Initiatieven nemen om het Associatieakkoord met Israël op te schorten en geen exportlicenties te verlenen voor uitvoer en doorvoer van militair materiaal.

De commissie besliste tot een grondiger onderzoek alvorens een beslissing te nemen. In een eerste hoorzitting nodigde men drie sprekers uit. Leila Shahid sprak als Palestijnse Vertegenwoordiger in België, Rik Coolsaet en Brigitte Herremans als leden van de delegatie van het middenveld. Zij brachten het verhaal van een regelrechte humanitaire crisis, die op het punt staat te escaleren. Ze schetsten de problemen van de Palestijnse Autoriteit om in moeilijke omstandigheden haar werk naar behoren te doen. Ze riepen op om enerzijds Israël onder druk te zetten om de blokkade op te heffen en anderzijds de betrekkingen met de Palestijnse Autoriteit te optimaliseren.

Tot verbazing van de Palestina-activisten in het publiek, was Brigitte Herremans geen voorstander van een opschorting van het Associatieverdrag, om tactische redenen. Zij stelde voor het verdrag te behouden als een middel om te eisen en strikt te controleren dat Israël naleving van de voorwaarden die in het verdrag staan, naleeft.

Ambassadrice

In een tweede hoorzitting kwam de Israëlische ambassadrice aan het woord. Zij focuste op de noodzakelijke zelfverdediging van Israël tegen de Palestijnse agressie. Ze beweerde dat de grens met Gaza minder gesloten is dan men denkt. Ze beloofde een lijst te bezorgen van goederen die wel worden ingevoerd. De commissieleden beschikten op het ogenblik van de stemming echter nog steeds niet over de lijst.

De commissieleden leken eensgezind tevreden over het initiatief om dit probleem te bestuderen en daarbij beide zijden aan het woord te laten. Verschillende parlementsleden verwezen naar hun eigen reis naar de bezette gebieden, die hen deed ervaren dat de toestand in Gaza onmenselijk is. Toch was er bij de meerderheidspartijen duidelijk een aversie tegen de concrete voorstellen, in het bijzonder het wapenembargo.

Humanitaire hulpverlening

Johan Verstreken van CD&V betuigde zijn bezorgdheid over de situatie, maar zag enkel heil in louter humanitaire hulpverlening. Het Vlaams Belang noemde de resolutie te eenzijdig in het voordeel van de Palestijnen. Ze vonden het niet verantwoord in te grijpen omdat de problemen in Gaza kaderen in een conflict dat het hele Midden-Oosten omvat, met Syrië en Iran als achterliggende motor.

Op basis van de getuigenissen beslisten de leden van GROEN! tot een amendement op hun eigen resolutie, waarbij ze voorstellen het Associatieverdrag niet op te zeggen, maar wel te vragen om strikte toepassing van de voorwaarden.

Jan Rogiers van de Vlaams-Progressieven, slaagde erin zijn fractie achter de resolutie te scharen op voorwaarde dat de beperkingen op de wapenhandel geschrapt werden. Hij stelde bovendien voor een oproep op te nemen om de betrekkingen met de Palestijnse Autoriteit te optimaliseren.

Jan Lonens van NVA is als lid van een te kleine partij niet stemgerechtigd. Daarom verklaarde hij zich persoonlijk solidair met de resolutie. Hij klaagde discriminerende houding aan van Israël ten opzichte van de Palestijnen en noemde haar acties staatsterrorisme.

CD&V en Open VLD trokken zich voor de stemming terug voor een gezamenlijk overleg over de amendementen. Hun conclusie was eenparig.

De resolutie werd met 11 stemmen tegen 2 verworpen. In de wandelgangen klonken verwijten over de impact van de Joodse Lobby in Antwerpen. Toehoorders waren ontgoocheld dat de overheidspartijen wel bereid waren om de resolutie te verwerpen, maar zelf geen alternatieven voorstelden.

Opiniestuk in MO op 12 juni 2008 door Ria Cabus.*

Humor en geduld zijn de kamelen waarmee ik door alle woestijnen ga.

5. “Onze politici en generaals spreken al vrijelijk over de onvermijdelijke aanval op Iran”

Geruime tijd bereikt ons vanuit Washington en Tel Aviv een toenemende stroom aan propaganda, met als doel de demonisering van het bewind in Teheran en de voorbereiding van een militaire aanval tegen Iran. Tegelijkertijd zoekt Israël mogelijkheden om de traditionele bondgenoten van Iran, - Hamas in Gaza, Hezbollah in Libanon en Syrië- te neutraliseren, om het risico op vergelding bij een aanval te beperken.

In het onderstaande stuk waarschuwt Uri Avnery, reeds vele jaren gezicht en voorman van de Israëli-sche vredesbeweging Gush Shalom, voor de risico's van deze steeds concretere oorlogsplannen. Het stuk verscheen reeds geruime tijd terug in De Brug, een joods opinetijdschrift rond de Israëli-sch-Palestijnse kwestie, maar is, gezien de blijvende oorlogsdreiging rond Iran, nog steeds zeer actueel.

Op dit moment denken mensen in Washington en Jeruzalem na over een oorlog tegen Iran. Ze vragen zich niet af of die oorlog gevoerd moet worden, maar denken na over het tijdstip waarop en de strategie waarmee men hem *zal* voeren. De gevolgen van deze oorlog zullen vele malen groter zijn dan die van de oorlog in Irak. Iran is een zeer harde noot om te kraken. Het Iraanse volk is verenigd. De Irani-ers hebben een glorieuze nationale traditie, een hoog ontwikkeld nationaal gevoel, en een taaie reli-gieuze ideologie. Je kunt hun olievoorraden bombarderen maar het land is groot, het is niet afhankelijk van een fijnmazige infrastructuur en met bombarderen alleen zal men het niet kunnen onderwerpen. Het is onvermijdelijk dat grondtroepen zullen moeten worden ingezet.

Bush is al bezig de oorlog voor te bereiden. Hij heeft zijn soldaten in Irak opgedragen alle “Iraanse agenten” op te sporen en te doden. Dit doet enigszins denken aan het infame *Kommissarisbefehl* van 6 juni 1941, toen Adolf Hitler, aan de vooravond van de Duitse invasie van de Sovjet Unie, het bevel gaf om elke politieke commissaris van het Rode Leger zonder vorm van proces te executeren. Omdat de commissarissen geüniformeerde soldaten waren, werd iedere commandant die dit bevel uitvoerde au-tomatisch een oorlogsmisdadiger.

Het leidt weinig twijfel dat als de VS een oorlog beginnen, het Iraanse volk zich achter hun regering zal scharen. Ze zullen concluderen dat alles wat hun leiders over het Westen hebben verteld waar was. De oppositie, die kort geleden weer van zich deed horen, zal tot zwijgen komen en verdwijnen. De brallende president Mahmoed Ahmadinejad, aan wiens wijsheid op dit moment nog door velen wordt getwijfeld, zal van de ene op de andere dag een nationale held worden. De oorlog zal vele jaren duren, en vele duizenden Amerikanen – om nog maar te zwijgen over de Iraniërs – zullen het leven laten.

Onvermijdelijke aanval

Misschien aarzelt president Bush nog en draagt hij liever de taak over aan Israël. Onlangs heeft Olmert er op gezinspeeld dat het de Amerikanen waren die hem tot de Libanon-oorlog hadden gedreven. De Amerikanen geloofden dat het Israëlische leger Hezbollah snel zou verslaan, en dat hun cliënten in Beiroet hiermee hun voordeel zouden kunnen doen.

Tegenwoordig spreken onze politici en generaals vrijelijk over de onvermijdelijke aanval op Iran. De pro-Israël lobby in de Verenigde Staten, de joodse zowel als de christelijke, doet haar uiterste best de Amerikaanse publieke opinie in dezelfde richting te bewegen. Al deze heren en dames, in hun luxueuze villa's, ver weg van het toekomstige slagveld, smachten naar een oorlog die het leven zal kosten aan vele zonen en dochters – van anderen, niet van hen.

De pleitbezorgers voor deze oorlog beweren dat de oorlog nodig is om een *Tweede Holocaust* te voorkomen. Dat is nu al een mantra geworden. Laten we nu eens aannemen dat de Israëlische luchtmacht er, met behulp van de Amerikaanse vlooteskaders die momenteel in de Perzische Golf worden opgebouwd, in slaagt doelen in Iran te bombarderen. Wat gebeurt er daarna?

Een regen van Iraanse raketten zal op Tel Aviv en Haifa neerdalen. De belofte van onze luchtmacht dat ze die raketten zullen vernietigen voordat ze kunnen worden afgeschoten is net zoveel waard als soortgelijke beloftes die we over Libanon hoorden. Om Israël te verdedigen, zullen Amerikaanse soldaten Iran binnen moeten vallen. Iedere dode, iedere gewonde, zal op het leven van Israël worden geschreven. Als Israël, wat God verhoede, daar als eerste een nucleaire bom zou inzetten, zal de schande voor eeuwig zijn.

De Arabische massa's – de hele islamitische wereld – zal zich achter Iran opstellen. De soennitische staatshoofden, die momenteel in het geheim toenadering tot Israël zoeken, zullen in paniek wegrekken. Uiteindelijk zullen we er alleen voor staan, om de wraak te ondergaan die vroeg of laat zal volgen. Zullen we een beroep kunnen doen op de erfgenamen van Bush, die misschien minder roekeloos zullen zijn en meer geneigd om te luisteren naar de publieke opinie in de wereld, die ons zonder twijfel de schuld zal geven voor het hele avontuur?

Iran is geen tweede Irak, en ook is het niet Hezbollah vermenigvuldigd met tien. Het is een volstrekt ander verhaal.

Maar is er in Israël iemand die hier serieus over nadenkt? Zullen de opvolgers van de aandeelverkopende opperbevelhebber en de tongende minister zorgvuldiger zijn? Of zullen ze, met dezelfde ondraaglijke lichtheid, tot een nieuw militair avontuur besluiten?

NIEUW ! Boeken:

De etnische zuivering van Palestina, Ilan Pappé

Prijs bij CODIP € 22,50 (excl. portkosten)

De verwoesting van Palestina, Robert Soeterik

Prijs € 19,5 (excl. Portkosten)

6. CODIP-ACTIEF

De studiedag voor leraren van 12 april werd uitgesteld en verplaatst naar 4 oktober 2008 in het Vredescentrum van de Provincie en de stad Antwerpen vzw, Lombardenvest 23 2000 Antwerpen

Zaterdag 4 oktober 2008 van 09.00 u./09.30 – ca. 16.00 u:
NET- en VAKOVERSCHRIJDENDE STUDIEDAG VOOR LERAREN
“ISRAËL & PALESTINA IN DE KLAS” - Achtergronden en Didactische werkvormen

Een organisatie van: IDKG, Interdiocesane Dienst voor het Katholiek Godsdienstonderwijs, VLA, Vereniging Leraren Aardrijkskunde, VOEM, Vereniging voor Ontwikkeling en Emancipatie van Moslims, CODIP, Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen, VPK, Vlaams Palestina Komitee, in samenwerking met het **Vredescentrum van de provincie en de stad Antwerpen**, met de steun van de **Vereniging Vlaamse Leerkrachten** vzw.

09.00-09.30 u.	Onthaal en welkomstdrank
09.30-09.50 u.	Opening studiedag door Grootvicaris onderwijs bisdom Hasselt Jaak Janssen
09.50-10.15 u.	Myriam Vandecan , CODIP/VPK inleiding op conflict in beeld
10.15-11.10 u.	Prof. Ilan Pappé , Israëlisch professor van de universiteit van Haifa en Exeter, een van de ‘New Historians’ van Israël
11.10-11.20 u.	Pauze
11.20-12.10 u.	Dr. Khalil Rishmawi , ex-professor, Palestijns ondernemer uit Bethlehem: sociale en economische gevolgen van de bezetting en van de Muur voor de Palestijnse bevolking
12.10-13.00 u.	Jean-Louis Mignot , ereambassadeur, oud consul generaal in Jeruzalem: de evolutie van de Europese diplomatie in het conflict, en de rol van België daarin.
13.00-13.40 u.	Lunch
13.40-14.40 u.	Eerste sessie zes werkgroepen
14.45-15.45 u.	Tweede sessie zes werkgroepen
15.45 u.	Toelichting CD-rom en slotreceptie.

Werkgroepen (WG)

- **WG 1. Aardrijkskunde:** Jeruzalem, een geëvolueerde Arabische stad in de actualiteit (*doelgroep aardrijkskunde*)
- **WG 2.** Werkmodellen in het secundair onderwijs: **Project tweede graad ASO en module BSO** (*doelgroep tweede en derde graad, PAV, godsdienst*)
- **WG 3. Israël-Palestina, als controversieel thema**, hoe ga je om met de vertekeningen, vooroordelen in de klas? Max deelnemers per WG (15)
- **WG 4.** Israël-Palestina: **Conflict in de media uitgevochten**, studenten kritisch leren kijken/luisteren/lezen
- **WG 5. Ilan Pappé: Dieper ingaan op de geschiedenis** en vraagstelling (*doelgroep ASO geschiedenis, Engels*)
- **WG 6. Khalil Rishmawi: Verdieping van sociale en economische gevolgen van de bezetting en van de Muur voor de Palestijnse bevolking, en de impact hiervan op de christelijke Palestijnen** (*doelgroep actualiteit, geschiedenis, Engels*)

Prijs: 25,00 €, broodjesmaaltijd en CD-rom met lespakketten inbegrepen, over te schrijven op rekeningnr 000-157 66 47-09 van CODIP, vóór 24 september 2008. Gelieve **bij de mededeling twee werkgroepen naar keuze** te vermelden.

Inschrijving: codip@skynet.be of inschrijvingsstrookje te sturen naar: CODIP vzw, Ectorsstraat 19 3400 Landen (zie bijlage)

CODIP-pers verschijnt vier keer per jaar in januari, april, juli, oktober. Gratis als lid of per e-mail. 5 euro voor postverzending. VU: Myriam Vandecan, Ectorsstraat 19, 3400 Landen